

Bilag 1.

Marineministeriet. København, den 3dje Marts 1898.

Til Landbrugsministeriet.

Foranlediget ved denne Forespørgsel har Marineministeriet indhentet Erklæ-
ringer i Sagen fra Direktøren for Søfortarkivet og Fjrdirektøren. Begge de nævnte
Myndigheder erklære sig ude af Stand til grundet paa Erfaring at udtale sig om
det stillede Spørgsmaal, førstnævnte fordi Søfortarkivet ved sin Opmaalingsvirk-
somhed ikke samler Data, der direkte kunne belyse Spørgsmaalet, og sidstnævnte fordi
man ved de Fjhr, hvor der i Henhold til Lov af 13de April 1855 er lyst Strand-
fred, har fredet Forstranden i betydelig større Udstrækning end den i det private
Lovforflag angivne; men begge ere enige i at udtale, at de vilde anse det for meget
uheldigt, hvis den foreslaaede Bestemmelse blev gennemført ved Lov. Af det til Be-
grundelse heraf anførte, hvilket Marineministeriet fuldstændig kan tiltræde, skal man
først bemærke, at det næppe vil være rigtigt at opstille en Regel, der skal være gyl-
dig for ethvert Stykke dansk Kyst, thi det bør absolut tages i Betragtning, hvorledes
Kysten ligger med Hensyn til Havets Paavirkning, om den ligger ud mod det aabne
Hav, eller den ligger ved et smalt Sund med roligt Vand. I det første Tilfælde
vil det være af stor Betydning, om der uden for Kysten ligger et Flak, helst med
store Sten, idet Søen derved brydes og mister den største Del af sin Kraft, før den
naar Land. Paa saadanne Steder vil det derfor være ønskeligt i betydelig Afstand
at sikre sig mod Borttagning af det Værn, som dannes ikke alene af Sten, men ogsaa
af selve Havbunden, thi fjernes dette, vil Søen virke med sin fulde Kraft paa Kysten,
der da snart vil fylles bort. En Afstandsbestemmelse af 100 Alen vilde i saa Til-
fælde være aldeles illusorisk, og ligesaa uheldig vilde en Dybdebestemmelse af 4 Fod
være i mange Tilfælde; det er nemlig ikke ualmindeligt, at der allerede i saa Alens
Afstand fra Land kan være 4 Fods Dybde, og paa saadanne Steder vilde altsaa
Strandejeren være forhindret fra at nyde Gavn af uden for liggende Flak, hvis det
tillades alle og enhver at borttage navnlig de paa samme liggende Sten.

Hvor Kysten ligger ved et smalt Sund med roligt Vand, vil Trangen til
at frede det udenfor liggende Vandareal selvfølgelig ikke være saa stor, men hvor
der løber stærkt Strøm, vil det dog kunne være nødvendigt at forbyde Borttagelsen
af Sten i større Afstand fra Land end 100 Alen, da man har flere Eksempler paa,
at Stenene holde paa Bunden, og at denne, naar de borttages, stærkes bort af
Strømmen, hvorved Kysten absolut svækkes i sit Fundament. Paa visse Steder kan
Borttagelsen af Sten endog ogsaa bevirke, at Sejløbet forandrer sig, hvad der kan med-
føre Fare for Sejladsen.

Man maa derfor vistnok helst blive staaende ved de nugældende Bestemmel-
ser, hvorefter der i hvert enkelt Tilfælde træffes Afgørelse om, hvor langt fra Land
man under Hensyn til de lokale Forhold bør forbyde Borttagelsen af Sten osv.
Navnlig maa Marineministeriet meget bestemt holde paa, at Lov af 13de April 1855
om Forbud mod Borttagelse af Sten, Ler, Sand, Grus og deslige fra Grundene